

колебал. Това личи от някои, да ги нарека “резолуции” по белите полета: пише “Зачерква се”, а после и това е зачеркнато и пише “Остава”, после пак отпада, пак се запазва, и т.н. Братът на поета, Атанас, успява с голяма мъка да спаси великолепното стихотворение “Великден”, заради което Пейо му го посвещава.

Най-любопитен и полезен за литературния изследовател е проблемът за авторските поправки, корекции, редакции и пр. Без да бъде изчерпателен, ще пиведа само някои по-съществени, осъществени помежду изданието 1910-та и проекта 1914-та. Ето някои образци от творческата лаборатория на Яворов през този, в много отношения критичен период:

К а л и о п а : “умолителна тъга” е поправено “умилителна тъга”, което не само е по-вярно спрямо реалността, но и някак по-сентиментално, в духа на цялата творба.

В е л и к д е н : “обръмчаща рой пчелици, в игрите, в смеховете” е поправено: “рой птички повилнели в игрите, смеховете”. Образът на бръмналите пчели очевидно се е сторил на Яворов прекалено миниатюрен.

Вм. “на млада, ранна пролет най-хубавото цвете” е коригирано “... най-любовното цвете”. Един банален епитет е заменен с по-необичаен. Впрочем същата замяна прави Яворов и в “Калиопа”.

Вместо “пред него се вие път незнаен” става “белей се път незнаен”. Вероятно е търсен по-ярък зрителен контраст със следващия стих (“намръщи се над него и небосвод безкраен”).

Вместо “душица родна - да си даде ръката” - “Спътник някой - да си даде ръката”. Изказът е станал по-адекватен и по-предметен (душицата не може да си подава ръката, освен в един твърде преносен смисъл).

С ъ н : вм. “сънувах те, че уж си пак при мен” - “сънувах те бленуваща до мен”. Паралелизмът: сънувам- бленувам не е само звуков, и не е случаен.

Вм. “и роних сълзи до зори за твоя дял и моя блян несретен” - “... за твоя край и моя дял несретен”. По-силно и някак по-внезапно е да се каже “край” (не става дума за смърт), а пък думи като “блян” е добре да се избягват, по възможност.

Е с е н н и м о т и в и : вместо “дух на някакво мъртвило” - “дух на вглъхнало мъртвило”. Освен доста говорещата алитерация (“хн” - “хн”), сменената дума е по-конкретна, а освен това е нео-